

РЕКЛАМНА ВИЗИЯ

на Национални есенни изложби Пловдив
2014–2022 г.

гл. ас. д-р Софрони Върбев

РЕЗЮМЕ

Разширеното резюме съдържа подробно описание на творческия проблем „Рекламна визия на национални есенни изложби в Пловдив“. Документът се състои от 93 страници общо текстово и илюстративно съдържание (38 стр. текст + 55 стр. илюстративен материал). Разделен е на 5 основни точки: въведение, обекти, план за работа, методика на проекта и подробно представяне на творческия резултат по години.

1. Въведението представя форума за артистична изява НАЦИОНАЛНИ ЕСЕННИ ИЗЛОЖБИ - ПЛОВДИВ в идеен и исторически план, запознава с историята на събитието и неговата еволюция до установяване на трайния формат на ежегодна национална изява с артистичен директор през 2013 г. Описва се и ситуацията с избора ми като дизайнер на Изложбите за периода от 2014 до настоящата година.

. Представят се обектите в Стария град на Пловдив, където традиционно се провежда събитието от неговото утвърждаване като национален форум. Балабановата къща е един от знаковите архитектурни символи с обширния си първи етаж, Дълбоката и Сводестата зали и големия двор, предназначени за временни артистични изяви. От двора през веранда се слиза към разположената на по-ниско ниво къща Хиндлиян, с чудесен стъпаловиден двор и уникална мааза. Наблизо е къщата за Мексиканско изкуство с двор и огромно изложбено пространство в сутерена си.

3. Поради сериозния си обем, работата по това високо творческо предизвикателство изисква формулиране на план, в който се определя целта, отчитат се всички медии и средства за неговото постигане, както и се определя структурата на всяка една форма на дизайнерска изява. Основната цел е постигане на характерна визия на Изложбите, която да ги отличава от другите сродни национални форуми, като за всяка една година се изгради конкретна визуална идентичност.

4. Естествено преди реалната дейност по проектирането се изяснява методиката на процеса, за да се постигне професионална художествена стойност на крайния дизайнерски продукт.

5. Отгук насетне се представят реализираните продукти по години. За артистичен директор на Националните есенни изложби в Пловдив и техен куратор е определен проф. д-р Галина Лардева. Тъй като всяка ежегодна проява е със собствено определено от куратора име, визията е съобразена с него. Структурата на представяне е регламентирана – започва се с името, изброяват се участниците с тяхната артистична област на изява, следва описание на кураторската идея с цитат, описва се процеса на оформяне на актуалната визия и се представят аналитично текстово и визуално с примери в определен ред основните участващи медии: каталог, дипляна, покана, плакат.

– 2014 г. ОТСТРАНЕНИ СИСТЕМИ.

Основен образ на изявата е инспириран от серията творби на графичния дизайнер Филип Попов „Tottenkopf“. В случая графичното решение надскача авторската идея декоративните черепи да са част от структурата на интегрална схема, за да се внуши индивидуален субективен образ, откриващ в себе си черти на обективното познание. Цветовото решение се реализира в контраста между синьото и жълтото, придаващ свежо и оптимистично излъчване.

– 2015 г. АН ПАСАН.

Тук кураторската идея за взаимното проникване на обект и субект, за ситуационно конкретно решение, се постигна чрез създаване на схема на движението на пешка при шахматната ситуация АН ПАСАН. Тя се позиционира на фона на инсталацията „Какавида“ на Йоханнес Артинян и Илко Николчев, снимана в момент на кинетично действие. Цветовото решение този път е на другия полюс - в синьо и черно, символизиращо напрегнатия характер на непредсказуемата ситуация.

– 2016 г. ОГЛЕДАЛО.

Кураторът този път отстъпва правото на проф. Клео Протохристова, виден специалист по Антична западноевропейска литература и Сравнително литературознание, да определи мотото на изложбите. Изборът е „Огледало“. Това е философска категория, имаща пряко отношение и към творческия резултат. Тъй както субектът наблюдава обекта в една двойствена противоречива ситуация, така и художественият образ добива субективен израз, даващ различна информация на наблюдаващия, според неговите сензорни нагласи. Една ахроматична рисунка на Милена Цочкова стана основа на авторското ми решение за оригинал и раждащ се от него и опитващ се да се откъсне двойник - огледален образ, но и не съвсем. В тази ситуация, за постигане на по-силно визуално внушение, превърнах името в графично лого. „Огледало“ дели обща буква „О“ с латинския превод „Mirror“, буква, състояща се от две симетрични половини.

– 2017 г. ПЛАЦЕБО.

Кураторската идея се базира на констатацията, че творческият резултат често добива възможност за въздействие върху наблюдаващите, благодарение на техните благосклонни очаквания. За основа на дизайнерското решение избрах инсталацията „Обект I“ - две риби, плуващи в динамично равновесие в течност на дъното на обърнат надолу разтворен чадър - тяхно последно убежище. Розовият цвят на течността надделява като оптимистично внушение спрямо реалността. За подсилване на композиционната динамика фон на действието е спирален надпис „...ПЛАЦЕБО PLACEBO...“. Общата розовокафява гама поддържа вярата в тежката ситуация.

– 2018 г. ОТВЪД ПОВЪРХНОСТТА.

Тук „отвъд“ се разбира в цялостния му смисъл - отвъд понятието за повърхност, за дълбочинно възприемане на творбата, доколкото анализиращият може да навлезе дълбоко в нейното лоно. Особеният авторски стил на Богдан Александров в портрета му „Калин“, където статичният образ е пресъздаден с кинетична изразност, стана основа на идеята за идентичност на годишната изява. Целият образ е вкаран в растерна структура, която в горния си край прелива в пространството извън „линията на повърхността“. От двете страни на тази хоризонтална линия е текстовото мото и неговия преводен вариант на английски език. Сивият неутрален тон над нея спомага за възприемане на на силно хроматичната творба като изпълнена с живот.

– 2019 г. ПОЕТИКА НА ОБРАЗА.

Синтезирано визуалният образ може да се опише като „силово поле, което в темпоралните рамки на своето медийно излъчване фиксира определено състояние от даден процес“. За визуална основа на мотото бяха избрани две творби на тандема Зара Александрова и Зоран Георгиев, които се разминават динамично като

разнопосочни елементи. Както на корицата на каталога, така и поканата, тяхното активно взаимодействие продължава и на гърба. Цветността е в много светла мека и приятна за окото златистосива изразност.

– 2020 г. МЕСТА ДО ПОИСКВАНЕ.

Кураторската представа е за нереализирани възможности на авторската идея, които съществуват като „топоси“ - пространства за отлагане и преработване на значения и се определят като „места до поискване“. Избраната творба „Плувец“ на Веселин Начев илюстрира двойствеността между спокойствието на името и притеснителните въпроси, породени от изображението. Този път двуизмерното произведение се анализира от няколко пространствени гледни точки, придавайки му различна информативност. Всички те са „удостоверени“ с печати „МЕСТА ДО ПОИСКВАНЕ“.

– 2021 г. ПРАГОВЕ И БЕЛЕЗИ.

„Праговете са бивши демаркационни линии. Те са престанали да разделят, а само значат „под и над“, „вътре и вън“. Белезите стабилизират техните следи. За да въздейства изкуството трябва да прескача прагове - такива, каквито само си е поставило.“ В творбата на Светозар Бенчев „Два обекта (материален и нематериален)“ авторът представя медията като съотнасяне на прагови пространства и сравнявайки ги конфронтира живописната им близост с разликата в смисловите стохности. Този път решението за рекламна визия е в тежки тъмни стойности, чрез които образите изпъкват с максимална сила. Композиционното решение на заглавието също внушава значителен праг - лявоподравнен надпис на кирилица срещу изнесен силно под него дясноподравнен превод на английски език.

– 2022 г. СПОДЕЛЕНО ПРОСТРАНСТВО.

Мотото олицетворява конфликта на изкуството като изначална авторова интимност, спрямо средата, в която се реализира впоследствие. В нея творбата се откъсва от автора си, влизайки в контакт с обектите на околната среда. За основно изображение беше избрано произведението на Петър Чиновски Machine Ij habiter II, сложна композиция от обекти със свое собствено пространство. При надписът, имащ функцията на запазен шрифтов знак, двата превода са в различно фоново пространство, като началната буква на „ПРОСТРАНСТВО“ навлиза в цветовата зона на английския вариант.

Всички художествени концепции за съответните години са обяснени и анализирани за всеки свой носител – каталог, дипляна, покана или плакат.

Резюмето завършва с допълнителен проект – рекламно-художественото обслужване на мащабната изложба от творби на големия художник Кольо Карамфилов – „Необозримо за Кольо К.“. Включването му в цялостния проект е продиктувано от идентичния художествен подход при решаване на дизайнерското предизвикателство, еднаквите форми на представяне, както и от значимостта на събитието, провеждащо се като основна изява в рамките на „Пловдив – европейска столица на културата 2019“.

Избрах детайл от картината „Без наименование“ от 2010 г., при която в кръгъл медальон е вписан ходещ човек. Този персонаж силно напомня на „Витрувианския човек“ на Леонардо да Винчи, но за разлика от Леонардовата статичност, образът на Кольо Карамфилов е в движение. Той крачи към звездите, към Космоса... Това е чудесна илюстрация на същността на големия творец. Независимо от ограниченията на битовите условия, истинският артист е във вечно движение – едно човешко перпетуум мобиле.

Шрифтовото решение възникна от смисъла на мотото. „Необозримо“ е литературен синоним на „необхватно“ – нито може да се опише пълноценно с думи, нито да се обрисова. Затова създадох шрифтово изображение, което по-скоро символизира значението на термина, отколкото го конкретизира. За целта използвах малки замъглени букви, без ясно очертан образ – нещо, което не може да се докосне и излизашо извън рамките на формѳта, т.е. нещо, което не може да се обхване. Простата композиция завършва с подписа на Кольо Карамфилов – единственият шрифтов обект на фокус в нея.